



نقش معارف و متون دینی در هویت یابی کودکان

افسانه قشقاغریبی

دکتری زبان و ادبیات فارسی، مدیر مسئول دبستان و پیش دبستانی دخترانه جویای خرد فارس شیراز ناحیه ۳
آموزش و پرورش

چکیده:

دین به عنوان کهن‌ترین، نافذترین و اثرگذارترین نهاد اجتماعی بشر است، که اساس آن مبتنی بر ویژگی‌ها و نیازهای فطری انسان است و اصلی‌ترین عامل تأمین بهداشت روانی و احساس خودشکوفایی و خود ارزشمندی و در نتیجه عامل خوشبختی است دین می‌تواند به فرد هویت بخشی کند و هویت غیردینی او را تغییر دهد، مراد از هویت دینی در واقع همان آثار و عوارض ناشی از حمل وصف دین بر فرد دین دار است. به تعبیر بهتر با پذیرش دین به عنوان اصل اعتقادی و رکن رکین در زندگی، مسلماً تغییرات و نتایج مهمی برای فرد مؤمن در وجوه مختلف حیات وی حاصل می‌شود. بی شک دین الهی و حیات دینی داشتن، زیستن در فضایی سرشار از تعلیم و آموزه های دینی و مملو از تجربه های روحانی، فرد و جامعه را واجد شئون و احوالاتی متمایز از فرد یا جامعه ای که در این قضا یا به سر نمی برد، می نماید. اگر دین یا تجربه ی دینی را به معنای حضور یک آگاهی از امر قدسی یا مقدس بپذیریم ناگزیر دارای آثار و عوارضی در زندگی افراد خواهد بود من جمله بر هویت یابی. آموزش‌های دینی دوران کودکی بر شکل‌گیری هویت و هویت دینی او اثر دارند و لازم است که کودک خود را برای دست‌یابی به هویتی پایدار آماده کرده و زمینه‌ای برای رشد بهتر هویت در او فراهم گردد. در این دوره ها باید با آموزش‌ها و برنامه‌های هدفمندی برای آمادگی و پیشرفت کودکان برای کارکردها و کنش‌های مناسب فردی و اجتماعی و دینی او اقدام کرد.

کلیدواژگان: معارف و متون دینی، هویت یابی، کودکان.

مقدمه:

خانواده یکی از مهمترین نهادهای جامعه و شکل دهنده‌ی شخصیت آدمی است. مطلوبیت، رضایت، خشنودی، کیفیت و کارکرد بهینه‌ی خانواده، عامل بسیار تاثیرگذاری در شکوفایی رشد و پیشرفت اعضای خانواده است (صادقی و دیگران، ۱۳۹۴، ص ۱۵۰). خانواده اولین بافتی است که فرزندان در آن فکر، احساس و رفتار می‌کنند، یاد می‌گیرند و رشد می‌یابند (شفیع آبادی، و دیگران ۱۳۹۰، ص ۲۶۹). خانواده نظام عاطفی پیچیده‌ای است که چند نسل را در بر می‌گیرد و وجه تمایز آن با سایر نظام‌های اجتماعی در وفاداری، عاطفه دائمی بودن عضویت در آن است (گلدنبرگ و گلدنبرگ^۱، ۲۰۱۲، ص ۱۱۱). ورود به سیستم خانوادگی

¹. Goldenberg